

Πελαργός [Ευάγγελος Κουσουλάκος]

Τα της ημέρας

«Κωμωδία εις σκηνάς εκ του φυσικού εν η διδάσκουσι οι λωποδύται,
οι αστυνομικοί κλητήραι κλπ. Ο τίτλος αυτής δύναται να είνε και *Τα της νυκτός*».

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 5, τχ. 213 (17 Δεκεμβρίου 1889), σ. 2

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κωμωδία εἰς σκηνὰς ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἐν ἧ διδάσκουσιν οἱ λωποδύται, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κλπ. Ὁ τίτλος αὐτῆς δύναται νὰ εἶνε καὶ : «Τὰ τῆς νυκτός».

ΣΚΗΝΗ Α'.

Πρόσωπα : Εἷς φοιτητῆς τῆς φιλοσοφίας καὶ εἷς λωποδύτης.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς)

ΦΟΙΤ. (σχεδὸν τρέχων). Μωρὲ τί κρύο εἶνε αὐτό! Ἄλλη φορὰ δὲν βγαίνω νύκτα ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου, ποῦ νὰ ξέρω τί!

ΛΗΠ. Στάσου βρέ. Ποῦ πᾶς;

ΦΟΙΤ. Στὸ δωμάτιόν μου.

ΛΗΠ. Ἐλα δῶσε ὄσους παράδες ἔχεις καὶ πήγαινε γκρεμίσου...

ΦΟΙΤ. Μά, κύριε, δὲν ἔχω τίποτε...

ΛΗΠ. Καὶ τ' εἰν' αὐτὰ ποῦ βαστᾶς ἐκεῖ;

ΦΟΙΤ. Είναι ο «Θησαυρός τῆς...»

ΛΟΠ. Παληάνθρωπε, θησαυρόν όλόκληρον ἔχεις καὶ λές πῶς δὲν ἔχεις τίποτε...

Ὁ πιστὸς μαθητὴς τοῦ κ. Κόντου φεύγει δρομαίως ἐγκυριαστικῶν πεφοβισμένους τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐνθὸς ὁ λωποδύτης ἡσύχως μεταβαίνει εἰς τινὰ πλησίον φανὸν καὶ ἀναγινώσκει :

«Ὁ Θησαυρὸς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Γιάνναρον».

ΛΟΠ. Βρὲ τὸν μασκαρᾶ θησαυρὸ ποῦ τὸν εἶχε ! κ' ἐγὼ ἔλεγα πῶς θὰ ἔκανα τὴν τύχη μου ἀπόψε. Ἄς εἶνε θὰ τὸν πουλήσω . . . θὰ πάρω δύο-τρεῖς δραχ. θὰ δώσω τὰ μισὰ 'στὸν κλητῆρα... ἔχει ὁ Θεὸς αὐριο !

ΣΚΗΝΗ Β'.

Πρόσωπα : Ὁ κ. Βαλσαμάκης καὶ εἰς λωποδύτης.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Σταδίου μετὰ τὸ πέρασ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς).

ΒΑΣ. (μονολογῶν). Σήμερον ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος αἱ γυναῖκες ἤκουον ἀπό...

ΛΟΠ. Στάσου βρέ ! Ποιὸς εἶσαι.

ΒΑΣ. (πεφοβισμένος). Εἶμαι βουλευτῆς. . . ὁ Βαλσαμάκης...

ΛΟΠ. Δός μου ὅ,τι ἔχεις ! Ἔλα γρήγορα !

ΒΑΣ. Μά, φίλε μου, δὲν ἔχω τίποτα...

ΛΟΠ. Εἶνε ἀδύνατον κἄτι πολύτιμο θὰ ἔχῃς...

ΒΑΣ. Σὲ βεβαιῶ δὲν ἔχω τίποτα . . . Εἶχα ἀπόψε κἄτι μαργαρίτας 'στὴ βουλή, ἀλλὰ μοῦ τοὺς 'πῆρε ὁ «Ρακοσυλλέκτης»...

ΛΟΠ. (κατ' ἴδιαν). Τὸν μασκαρᾶ! κἄποιος βουλευτῆς θὰ εἶνε ! Πήγαινε 'στὸ διάβολο καὶ ἄλλη φορὰ...

ΒΑΣ. (Ἐντρομος) Πηγαίνω... εὐχαριστῶ...

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Πρόσωπα : Εἰς διάκονος καὶ εἰς κλητῆρ.

(Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος).

ΚΛΗΤΗΡ. (Βλέπων τὸν διάκονον νὰ τρέχῃ δρομαίως ἕνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος ψύχους) Χωρὶς ἄλλο θὰ εἶνε λωποδύτης μὲ παπαδίτικα (ἀποπεινόμενος πρὸς αὐτόν). Τί τρέχεις βρέ ! Στάσου ἀμέσως γιατί...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. (Σταματῶν καὶ τρέμων ἐκ τοῦ φόβου καὶ τοῦ ψύχους). Μά, κύριε κλητῆρ, εἶμαι ὁ διάκονος...

ΚΛΗΤΗΡ. Τί διακονολογᾷς μωρέ ; Δίχως ἄλλο θὰ εἶσαι λωποδύτης... μασκαρᾶ...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν ὀνόματι τοῦ Ὑψίστου σὰς βεβαιῶ, ὅτι εἶμαι λειτουργὸς σου...

ΚΛΗΤΗΡ. Τί λές βρέ ταρτοῦρα ! Τί ἔχεις ἐκεῖ διπλωμένα 'στὴν ἐφημερίδα ;

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὸ «Μέγα ὠρολόγιον» καὶ τὴν ...

ΚΛΗΤΗΡ. Μεγάλο 'ρολόι; Κανάγια! Καλὰ ὑποψιάστικα ἐγώ. Ἀπὸ τὸ 'ρολογαδικο ποῦ ἔκλεψαν προχτές θὰ τὸ πῆρες... Στὸ κρατητήριό γρήγορα...

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον· ὁ διάκονος ἐτέθη εἰς τὸ κρατητήριον τὴν δ' ἐπομένην αἰ ἐφημερίδας ἀνέγραψον :

•Χθὲς ὁ δραστήριος κλητῆρ κ. Τάσος Ἀποκοιμισμένος συλλαβῶν τὸν διαβόητον λωποδύτην

Ποντικομαμὴν μετμυφισμένον εἰς διάκονον ἀνεκάλυψεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν μέγα ὠρολόγιον τοῦ τοίχου καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα κλοπιμαῖα ἀξίας χιλίων καὶ πλέον δραχμῶν. Δίκαιος ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν ἀξιόλογον τοῦτον φύλακα τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἥτις τόσον ἐσχάτως παρέλυσεν.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Πρόσωπα : Εἰς λωποδύτης καὶ εἰς κλητῆρ.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸν πρὸ τοῦ ἁστυνομικοῦ Καταστήματος δρόμον).

ΚΛΗΤ. Πόσα τοῦ πῆρες ;

ΛΟΠ. Εἰκοσιτρεῖς δραχμάς.

ΚΛΗΤ. Ἔ, δῶσέ μου τῆς δεκατρεῖς καὶ κράτησε καὶ σὺ τῆς δέκα.

ΛΟΠ. Τί λές, ἀδελφέ ; Ἐγὼ θὰ κρατήσω τῆς δεκατρεῖς ποῦ ἔκανα τὸν κόπο.

ΚΛΗΤ. Ναί, μὰ ἐγὼ πρόσεχα μήπως σὲ 'δῆ κανέναν...

ΛΟΠ. (ἀποπεινόμενος νὰ φύγῃ). Δὲν ξέρω ἐγὼ ἀπ' αὐτά...

Ὁ κλητῆρ τὸν συλλαμβάνει ἀνθιστάμενον καὶ τὸν δέρει. Ὁ λωποδύτης ἀνταποδίδει τὰ ἴσα καὶ

Πίπτει ἡ αὐλαία... καὶ φοβερὸ ξύλο.

